

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

In het evangelie van vandaag
wil Jezus ons iets leren over bescheidenheid.
En Jezus gebruikte daarbij twee voorbeeldjes:
Bij een bruiloftsmaaltijd
niet op de voornaamste plaats gaan zitten.
En vervolgens:
als je zelf een maaltijd geeft,
nodig dan niet alleen je familie en vrienden uit,
maar nodig juist ook armen, gebrekkigen,
kreupelen en blinden uit.

Hoe moeten wij deze woorden van Jezus verstaan?
Eerlijk gezegd leven wij nu in een tijd
waarin bescheidenheid niet meer
als hoogste deugd wordt gezien.
Je mag dan nog wel een beetje bescheiden zijn,
maar je moet ook vooral leren
voor jezelf op te komen,
assertief te zijn.
Zeg maar duidelijk wat jij ervan vindt.
Op zich natuurlijk allemaal heel erg goed en belangrijk.
Maar toch lijken we daarin wel eens wat door te slaan.
Nou, daar wil ik het met u in deze preek eens over hebben.

Weet u, wij zijn het besef dat God onze Schepper is
in onze cultuur steeds meer aan het kwijtraken.
Toch ligt dat besef ergens diep in ons verankerd.
En als zich dat niet meer op God kan richten,
ja, dan kan het zich zomaar gaan richten
op een medemens.
En dat zie ik zo vaak om mij heen gebeuren.
Voetballers worden 'godenzonen'!
Afgoden!
Er worden miljoenen op tafel gelegd
om een voetballer voor een club te kunnen kopen.

En nu vertel ik natuurlijk geen geheim
dat ik helemaal niets met voetbal heb!
Maar ik heb ook mijn afgoden gehad: musici!
En nog heb ik voor bepaalde musici
een enorme grote waardering en verering.
Maar toch heb ik God mogen leren kennen
als mijn God en Schepper.
En tegelijk daardoor heb ik leren zien,
dat grote musici, hoe groot ze ook zijn,
als je de muziek weglaat,
net zulke stumperds zijn als welk mens dan ook.

Maar nogmaals, in onze tijd
maken wij van onze medemensen soms
afgoden.
Als ik soms zie hoe op een basisschool
de leerlingen worden opgehemeld,
de hemel worden in geprezen.
Natuurlijk is het goed om kinderen te bemoedigen.
In onze jeugd gebeurde dat misschien wel eens
te weinig.
Maar nu zien we onze kinderen bijna allemaal
als 'wonderkinderen'!
En de programma's op tv zijn vaak
een lange parade van voorbijtrekkende
'afgoden'!
Ja, als wij God niet meer kennen als
onze God en Schepper,
dan is de volgende stap dat wij van bepaalde medemensen
afgoden maken!

Maar er is nog een ander gevaar.
Wij gaan onszelf ook steeds belangrijker vinden.
We maken van onszelf ook bijna een afgod.
Natuurlijk mogen wij onszelf liefhebben.
De Bijbel leert ons dan ook terecht
om je naaste lief te hebben als jezelf.

Voor mensen van mijn generatie was dat
een hele ontdekking.

Wij leerden vroeger als kinderen
om ons zelf weg te cijferen.

Maar nu leren we gelukkig weer
dat wij mee mogen tellen.

Dat we er mogen zijn.

Ja, dat wij zelfs onszelf mogen en moeten liefhebben,
zoals we onze naaste lief moeten hebben.

Maar ook hier zie ik weer een mogelijke ontsparing.

We maken nu van onszelf bijna kleine afgoden.

En we zien onszelf niet meer als kinderen van God,
als een klein musje in de ogen van God onze Vader,
die ons liefheeft en voor ons wil zorgen.

Maar ons leven wordt een soort project.

Met coaches die ons moeten ondersteunen.

Psychologen die ons adviezen moeten geven.

We maken van onszelf bijna afgoden.

En nu wil ik weer eens opnieuw gaan kijk
naar het evangelie van vandaag.

'Wanneer u op een bruiloft wordt uitgenodigd,
ga dan niet op de voornaamste plaats zitten.

Ken uw plaats!

Wees een beetje bescheiden.

Vorige week hoorden wij over een klein deurtje,
om het Koninkrijk van God binnen te gaan.

Een smalle deur.

En weet u wat dan het bijzondere is!

Als wij dan eenmaal die deur zijn binnengegaan,
dan wacht daarbinnen God al op ons,

om ons als zijn kind op te pakken

en trots omhoog te tillen,

zoals een vader trots zijn kind optilt:

'Dit is mijn geliefde kind.'

Jezus zegt het in het evangelie van vandaag zo:
Want alwie zichzelf verheft
zal vernederd worden
en wie zichzelf vernedert
zal verheven worden.

En tenslotte, probeert u geen kring
van aanbidders om u heen te verzamelen.
Oh, hoe kunnen wij behoefte hebben
aan populariteit.
Aan mensen om ons heen
die ons niet alleen waarderen,
maar bijna ziekelijk aanbidden!
Maar Jezus zegt in het evangelie van vandaag:
'Als gij een gastmaal geeft
nodig dan niet uw familie en vrienden uit,
maar nodig dan
armen, gebrekkigen, kreupelen en blinden uit.
En dan zul je het echte geluk vinden.
Want die mensen kunnen niets voor jou terugdoen.
En daarom zal God het jou belonen,
bij de opstanding van de rechtvaardigen!'

Ik hoop dat de gelijkenissen van Jezus
in het evangelie van vandaag
ook echt iets met ons zullen doen!
Amen.